

La Revista « RONSANA »

Com cada any, ens han encarregat, per aquest Anuari, un petit comentari de la nostra Revista mensual RONSANA. És difícil parlar-ne sense repetir gairebé el mateix que en els escrits anteriors. Però, de totes maneres, intentarem donar-ne una visió general de com veiem actualment la Revista.

Si tenim en compte, com es diu vulgarment, que aquestes coses costa menys de començar-les que de conservar-les, hem de considerar molt positiu el fet que estiguem acabant el quart any de publicació ininterrompuda, havent-ne sortit ja 40 números.

Constitueix, per tant, un reflexe de la vida local en tots els aspectes, que si bé és important com a crònica local i noticiari, ho és igualment com a resum històric, del qual queda constància escrita per a la posteritat. Serà molt interessant, dintre d'uns anys, per nosaltres mateixos o pels nostres fills, consultar aquest arxiu i donar-se compte de com transcorria la vida local a mitjans del segle XX, dels èxits i dels fracassos, del que es va fer amb visió de futur i del que no s'hi va fer, de les coses bones que s'hauran perdut i de les dolentes que s'hauran subsanat, de com pensava la gent de llavors i de com es pensa actualment, etc., etc. Tant de bo tinguéssim ara nosaltres un arxiu semblant referent al temps dels nostres avis o besavis, per exemple! De quantes coses podríem informar-nos i quants interrogants se'ns aclaririen!

Una altra virtut d'aquest tipus de publicacions —i per tant de Ronsana— és que permet opinar públicament de les coses i dels fets, i que, com més nombroses i diverses són aquestes opinions i parers, més ajuden als lectors a formar-se un judici real o aproximat dels temes objecte de polèmica.

No tot són virtuts, naturalment, i també deu tenir «pegues», com ho pot ser que, pel mateix fet d'estar oberta a tothom: als progressistes i als conservadors, als grans i als joves, als que tot ho veuen negre i als que tot ho veuen de color de rosa..., a vegades s'utilitzi un llenguatge massa radical o directe que pugui resultar difícil de comprendre o d'assimilar; però això també pot ajudar, als que escriuen i als que llegeixen, a cultivar la seva formació, si s'accepta sense prejudicis.

En quant a l'equip de redacció, ha tingut els seus alts i baixos, amb alguns que es cansen i altres que s'incorporen, però últimament és força nombrós, amb nous col·laboradors fixes —com per exemple Jaume Farriol i «Ginesta», que encara que no resideixin al nostre poble, el coneixen bé i en són amics— que dona un nivell de qualitat literària i de pensament que potser abans no assolia.